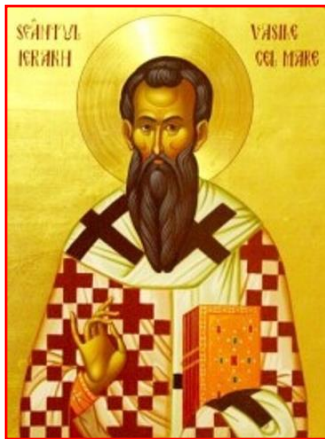

”Gustați și vedeți că bun este Domnul”

Sf. Vasile cel Mare,
icoană

În multe locuri din Scriptură am observat că puterile sufletului au același nume ca și măduarele noastre exterioare. Și pentru că Domnul nostru este pâinea cea adevărată (Ioan 6, 32) și trupul Lui este adevărata mâncare (Ioan 6, 55), trebuie neapărat ca plăcerea bucuriei pâinii să o avem prin o gustare spirituală. După cum nu putem înfățișa celor necunoscători atât de bine prin cuvânt cum e gustul mierii, cât prin însăși simțirea gustului ei, tot așa nici bunătatea Cuvântului ceresc nu poate fi arătată lămurit prin învățături; dar dacă încercăm tot mai mult dogmele adevărului, putem, prin propria noastră experiență să înțelegem bunătatea Domnului. Psalmistul a spus ”Gustați”; n-a spus ”Îmbuibăți-vă” pentru că acum cunoaștem în parte și vedem adevărul ca prin oglindă și ghicitură (Corinteni 13, 12), dar va veni cândva vremea când arvuna de acum și gustarea aceasta a harului ne va duce la desfătarea cea desăvârșită.

După cum pe cei care sufăr de stomac, care n-au poftă de mâncare și resping mâncărurile, doctorii îi vindecă de boala lor deșteptându-le pofta cu vreun condiment pus în mâncăruri, încât simțul gustului este excitat de acel condiment și face să le sporească pofta de mâncare tot mai mult, tot așa și cu Cuvântul adevărului. ”Însăși experiența Cuvântului adevărului, spune psalmistul, vă îndeamnă ca pofta să vă fie mereu fără sațiu. De aceea gustați, ca să fiți fericiți, flămânzind și însetând pururi de dreptate.

(Sfântul Vasile cel Mare, Omilii la Psalmi)

DESCOPERIREA HARULUI BOTEZULUI CA PRIM SCOP AL VIETII CREDINCIOSULUI

Sfântul Ierarh Serafim
Sobolev (1881 -†1950),
icoană

Domnul s-a botezat pentru ca să pună început botezului nostru. În timpul dumnezeiescului Botez, Duhul Sfânt s-a pogorât în chip văzut asupra lui Hristos, Domnul Nostru, Care a venit pe pământ pentru a-L putea trimite mai apoi, pe Acest Sfânt Duh neamului omenesc. Trimiterea Harului Sfântului Duh, precum învață Domnul Însuși (Ioan 16, 7), apostolii Lui și Sfinții Părinți ai Bisericii, a fost scopul venirii Lui în lume, al pătimirii și morții Lui pe Cruce.

O, dacă am cunoaște deplin ce bine mare și mântuitor este pentru noi Harul Sfântului Duh, atunci am râvni acest bine din tot sufletul, ca pe cea mai scumpă comoară, care, după învățătura Sf. Antonie cel Mare, este acel mărgăritar de mult preț (Matei 13, 46) sau cea comoară ascunsă în țarină (Matei 13, 44) pe care, după cuvintele lui Hristos, trebuie să o căutăm mai înainte de toate (Matei 6, 33).

Cu părere de rău, cea mai mare parte, chiar a creștinilor ortodocși, nu știu nimic despre acest Har. Nu avem ce vorbi

despre catolici, la care acest Har nu lucrează; despre luterani, la care nici nu există și despre sectanți. Nu avem ce vorbi despre păgâni, care nu au nimic creștinesc.

Adevărul, ca și Dumnezeu însuși în ființa Lui, la fel și însușirea Lui, și Harul dumnezeiesc – sunt de nepătruns. Sunt de nepătruns chiar și manifestările acestui Har. Iată de ce dumnezeiescul psalmist a spus: „În mare căile Tale și cărările Tale în ape multe și urmele Tale nu se vor cunoaște” (Psalmi 76,18). Este clar că nu numai harul Sfântului Duh ca lucrare a lui Dumnezeu – căile și cărările, dar și urmele acestei lucrări dumnezeiești, adică manifestările